

РЕШЕНИЕ

№ 1842

гр. София, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 23.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **7832** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на Т. Д. С. срещу Решение № Ж-475/02.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/. В жалбата се релевира, че решението е незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Според жалбоподателя КЕВР не е извършила необходимите действия за установяване на фактите и обстоятелствата във връзка с присъединяването, като не са уважени исканията за проверка и изчисляване на пределните възможности за натоварване на електропровода П., общата ангажирана мощност от сбора на крайните клиенти и каква мощност електроразпределителното предприятие се е ангажирало да предостави на същите. Твърди се, че изградената Ф. може да обслужва само територията на [населено място], в който случай няма да има необходимост от присъединяване към ЕЛ- П.. Изтъква се, че твърденията на оператора на ел. мрежата за необходимост от реконструкция на мрежата са неоснователни и само целят отлагане на законоустановените им задължения по присъединяване на централите от независими източници на енергия, като посоченият от оператора срок от 24 месеца е необосновано дълъг. Моли съда оспорения акт да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител поддържа

жалбата и моли съда да я уважи. Подробни съображения развива в писмени бележки. Претендира разноси, съгласно списък.

Ответникът– КЕВР в съдебно заседание, чрез процесуален представител, оспорва подадената жалба. Моли съда да я отхвърли като неоснователна. Подробни аргументи развива в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна- [фирма], в съдебно заседание не се представява. В писмена молба от 22.02.2022 г. се сочи, че формулираният от дружеството срок за присъединяване е разумен, аргументирайки се с обема на строително- монтажните работи и документалното им оформяне.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е образувано по повод постъпила жалба с вх. № Е-11ИН-00-179 от 26.02.2021 г., подадена от Т. С. (жалбоподател) срещу [фирма] /л.57-60/. В жалбата се възражава срещу посочения от електроразпределителното дружество срок за присъединяване на обект фотоволтаична централа (Ф.) с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ Ш- 340, кв. 15, [населено място], общ С., при условията чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) във връзка с подадено от него заявление. Към жалбата са приложени копия на следните документи: Заявление за проучване с вх. № 9081927/23.12.2020 г.; Нотариален акт № 146, том IV, рег. № 7144, дело № 512/2020 г.; Скица № 6/05.01.2021 г. за УПИ Ш-340, кв. 15, [населено място], общ. С.; Договор за наем от 21.12.2020 г.; Писмо с изх. № 2589-2/20.01.2021 г.; Становище №4444834/20.01.2021 г.

Заявлението за проучване е подадено от Т. С. с вх. № 9081927/23.12.2020 г. в [фирма] /Ер Юг/ /л.71 и сл./.

С писмо изх. № 2589/20.01.2021 г. /л.65/ Ер Юг е уведомило С., че не може да присъедини заявената централа в заявения срок от 12 месеца. Изтъкната като причина е необходимостта „планиране и извършване на реконструкция“ на електропровод „П.“ 20 kV. Към писмото е приложено Становище за условията и начина на присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа № 4444834/20.01.2021 г. на Ер Юг /л.61-64/, видно от което, електроразпределителното дружество е извършило проучване на условията и начина на присъединяване на електрическата централа. В същото е посочило, че срокът за извършване на дейностите по изграждане на присъединителните съоръжения и предвидената реконструкция, и присъединяване на електрическата централа „е 24 месеца след сключване на Договор за присъединяване.“

С писмо изх. № Е-11ИН-00-179/05.03.2021 г. на КЕВР /л.55-56/ жалбата на С. подадена до Комисията, е изпратена на [фирма] за становище на основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3). На основание чл. 54, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3, в седемдневен срок от получаване на писмото, с цел изясняване на основателността на подадената жалба, от Ер Юг е изискано да посочи и предостави на КЕВР и следната допълнителна информация: обхвата и обема на предвидената реконструкция на електропровод ВЛ „П.“; каква част от предвидената реконструкция в т. 1 касае конкретно присъединяването на Ф. „С.- Студена“. П. планирания срок за изпълнението ѝ; каква е осигуреността и готовността Ви за извършването на

предвидената реконструкция на електропровод ВЛ „П.“: предвидени и планирани средства и материали; проектна готовност; наличие на разрешение за строеж и други необходими документи по Закона за устройство на територията; сключени договори с подизпълнители; доказателства, на базата на които се стига до реконструкция на ВЛ „П.“ от присъединяването на Ф. „С. - Студена“, а именно: Принципна еднолинейна схема на съществуващото захранване на посочения обект от разпределителната мрежа ниско напрежение с посочени: трафопост (ТП); клон от мрежа ниско напрежение с нанесени дължини и сечения на участъците му; местата на присъединяване и големината на присъединена мощност на обектите към този клон; Инсталираната мощност на ТП. От базата данни, регистрираните максимални и минимални товари, реализирани през изтекъл годишен период, измерени през светлата част от денонощието, когато би могла да работи заявената фотоелектрична централа; Еднолинейна схема на електропровода, захранващ ТП, към който е присъединен имот в УПИ Ш-340, кв. 15, [населено място], общ. С.; Заместваща схема на електропровода с посочени дължини и сечения на всички участъци между отделните възли по гръбнака, с нанесени активни и реактивни товари, включително и производствени мощности, използвани при изчисленията; Измерените активни и реактивни товари в трафопостовите (включително и наличието на присъединени електроцентрали към тях), присъединени към електропровода, използвани за изчисленията в т. 3.4; данни и резултати от измервания и изчисления, както и анализи на база, на които е наложен извод за нужда от реконструкция; оптимално възможен срок за присъединяване на Ф. „С. - Студена“.

На 19.03.2021 г. в КЕВР е постъпило Становище на Ер Юг с вх. № Е-11ИН-00-179/19.03.2021 г. /л.31 и сл./. В същото електроразпределителното дружество дава подробно информация за статуса на обекта и необходимите за изпълнение технически условия за присъединяване на обекта на С.. Ер Юг излага твърдения относно необходимостта от реконструкция на ЕЛ „П.“, както и подробна информация във връзка с инвестиционната програма на дружеството за 2022/2023 г. Посочено е, че планираният срок за извършване на реконструкцията е 30.09.2023 г., а стартиране на строително-монтажните дейности през пролетта на 2022 г. Дотогава се предвиждали дейности по проектиране, процедури по Закона за устройство на територията и доставка на материали, като изграждането на линейни съоръжения, чиито трасета преминават през частни имоти с голям брой съсобственици усложнявало процедурата. Изтъкнато е, че с планираната реконструкция освен повишаване капацитета на ЕЛ „П.“ 20 kV, ще се подобри сигурността на присъединените обекти.

С оспореното в настоящото производство Решение № Ж-475/02.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /л.7-9/, на основание чл. 22, ал. 1 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба № 3 е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11ИН-00-179/26.02.2021 г., подадена от г-н Т. Д. С. срещу [фирма].

Решението е прието след изготвен Доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ в КЕВР с вх.№ Е-ДК-636/29.06.2021 г., ведно с проект на решение /л.17-22/ и взето решение на проведено закрито заседание на КЕВР на 02.07.2021 г., обективизирано в Протокол №133 от 02.07.2021 г. /л.12-16/.

Горната фактология се установи, въз основана на приетите по делото писмени доказателства.

Видно от заключението на приетата по делото Съдебно-техническа експертиза, след анализ на заместващата схема на електропровода с посочени дължини и сечения на всички участъци между отделните възли по гръбнака, с нанесени активни товари (ВС „Студена” - стр.43 и стр.50), изготвена от [фирма] се установява, че няма данни за режим на работа на ЕЕС при нива на напрежението извън стандарта БДС EN 50160:2010 и с влошено качество на изследваната В. 20 kV „П.“, както и на ниво НН (при $U_n = 0,4 \text{ kV}$), по отношение на допустимото отклонение на напрежението по БДС, доколкото измененията на напреженията са в допустимите граници от 10%, както за ниво СрН, така и за ниво НН. Това заключение е валидно и по вътрешните правила на [фирма] по отношение на СрН. Присъединяването на ФВЕЦ в [населено място] с максимална инсталирана мощност 30 kWp предвидено да се реализира към стълб 8/1 на ТП „Студена 3”, извод „Културен дом”, възлова станция „Студена”, КЛ/ВЛ „П.”, п/ст „С.” е напълно допустимо по стандарт БДС EN 50160, съгласно приложената към делото принципна еднолинейна схема на съществуващото захранване на посочения обект от разпределителната мрежа НН с посочени ТП; клон от мрежа НН с нанесени дължини и сечения на участъците му; местата на присъединяване и големината на присъединената мощност на обектите към този клон, изготвена от [фирма] (стр.48 от делото). Вещото лице е посочило задължението на мрежовия оператор за извършване на присъединяване на обекта на жалбоподателя към разпределителната мрежа, с приложимата нормативна уредба, с уточнение, че правната обосновка, която е в преценката на съда, в случая е нужна, за да придобие заключението нужната цялост. Според вещото лице, предвид задължението на [фирма] по т. 3.1.7 от лицензията, изложената от дружеството причина е възможно следствие от неизпълнението на задължението на лицензианта да развива мрежата. При положение, че процесната Ф., заявена за присъединяване от Т. С. отговаря на законовите изисквания за присъединяване, то отказът за присъединяване, чрез налагане на 24 месечно отлагане във времето, по причини, различни от формулираните в закона може да се разглежда като нарушаване на изискването за равнопоставеност по т.3.4.1 от лицензията, тъй като лицето, което заявява присъединяване е поставено в неравнопоставено положение спрямо предходни заявители, само защото заявлението му е подадено след техните.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от лице, имащо правен интерес от оспорването и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен- акт Решение №Ж-475/02.07.2021г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, е издаден от компетентен орган, в кръга на предоставените му по закон правомощия, при необходимия кворум и мнозинство за вземане на решение, в предвидената от закона писмена форма.

Правомощието на КЕВР да разглежда жалбите е разписано в чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са

регламентирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета.

Съгласно чл. 147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката, а в когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им /ал.2 на чл.147/.

С обжалваното Решение №Ж-475/02.07.2021г. на КЕВР, на основание чл. 22, ал. 1 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство, образувано по жалба на Т. С. срещу [фирма]. Съдът констатира, че от страна на КЕВР е спазена процедурата, предвидена в чл.145 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., а именно след приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата, както и са приложени събраните по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са внесени за разглеждане от комисията в закрито заседание и е взето решение с четири гласа „за“, от които три гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката, за което е съставен протокол.

Относно материалната законосъобразност на акта:

Нормативната уредба, регулираща засегнатите обществени отношения се съдържа в Закона за енергетиката (ЗЕ), Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал.1 от ЗЕ Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), глава пета, раздел II „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ“. Според чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 /общият ред/ не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които

се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл. 31 и чл. 32.

Съгласно чл. 87, ал.1 от Наредба № 6 лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници (ОПЕЕВИ) към оператора на съответната разпределителна мрежа.

Съгласно чл. 90, ал.1 от същия подзаконов нормативен акт Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне. В ал.2 от същия член обаче е предвидено, че разпоредбата по ал. 1 не се прилага за обектите по чл. 27, ал. 5 ЗЕВИ /обектите по чл.24, т.1 ЗЕВИ/. В чл.91, ал.1 от Наредба № 6 Операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането. Според ал.2 на чл.91 от наредбата, в случаите по чл. 27, ал. 5 ЗЕВИ операторът извършва проучване, изготвя и предоставя писмено становище за условията за присъединяване в срок до 15 дни. А съгласно ал.3 на чл.91 от Наредба №6 лицето, получило становището по ал. 1 и 2, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Безспорно [фирма] притежава Лицензия за разпределение на електрическата енергия № Л-140-07/13.08.2004г., издадена от ДКЕВР на „Е. България Е.“, праводател на ЕР Юг.

По делото не е спорно, че Т. С. е подал Заявлението за проучване с вх. № 9081927/23.12.2020 г. в [фирма] по което операторът се е произнесъл със Становище за условията и начина на присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа № 4444834/20.01.2021 г., съгласно което срокът за извършване на дейностите по изграждане на присъединителните съоръжения и предвидената реконструкция „е 24 месеца след сключване на договор за присъединяване.“.

В мотивите на обжалвания акт КЕВР приема, че в случая мрежовият оператор има право да определи условията за присъединяване, както и обхвата на необходимата реконструкция, както и мотивирано да откаже присъединяването на обекта в заявения срок и да предложи нов, като изрично е посочена и цитирана разпоредбата на чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6. Възприети от регулатора са аргументите на ЕР Юг за необходимото време за извършване на процедурите по проектиране, издаване на необходимите разрешителни документи по ЗУТ, процедурите по доставка

на материали и избор на изпълнител на строително-монтажните дейности, в подкрепа на посочения срок от 24 месеца, след подписване на договора за присъединяване, като КЕВР е обосновал извод, че няма правомощия и компетентност да се произнася по необходимостта и обема на условията за присъединяване и по сроковете, посочени от мрежовия оператор.

Съдът намира, че изводите на КЕВР са в противоречие с материалния закон. В случая административният орган неправилно е приел, че Становището от 20.01.2021 г. на Ер Юг съставлява отказ по смисъла на чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 /цитиран по-горе/. Самото наименование на въпросното становище е „Становище за условията и начина на присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа“ № 4444834/20.01.2021 г., което е регламентирано в чл.91, ал.2 от Наредба № 6. А както бе посочено по-горе съгласно ал.3 на чл.91 от Наредба № 6 лицето, получило становището по ал. 1 и 2, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ. Жалбоподателят в административното производство пред КЕВР е обжалвал именно условията за присъединяване и в частност дългия срок, определен от оператора, а не отказ на електроразпределителното дружество. Предвид това в компетентността на КЕВР е да извърши контрол върху така предложените от електроразпределителния оператор условия, което в случая не е сторено.

Доводите на Ер Юг, в хода на административното производство /в становище с вх. №Е-11ИН-00-179 от 19.03.2021 г./, че „капацитетът електропровода вече е изчерпан и дори присъединяването на източник с малка мощност предизвиква преминаване на критични стойности на dU, което налага реконструкция на линията на повишаване на нейната пропускателна способност“, се обориха от заключението на вещото лице, което се кредитира от съда като компетентно изготвено, при използване на специални знания. Съдът намира за нужно да отбележи, че безспорно вещото лице няма право да дава отговор по правни въпроси, но липсва пречка при обосноваване на отговорите си да посочени нормативната база, на която е извършил експертния си анализ. Освен това, дори да се приеме, че с присъединяването на спорната Ф. би се влошило качеството на доставяната електрическата енергия, то именно електроразпределителното дружество е субекта задължен да извърши необходимата реконструкция, каквито действия са планирани от същото. Вещото лице обаче е категорично, което потвърждава и в съдебно заседание, че с присъединяването на този обект няма да се влоши качеството на останалите клиенти. В този ред на изложение следва да се вметне, че съгласно чл. 28, ал. 1 ЗЕВИ операторите на преносната и

разпределителните електрически мрежи във връзка с изпълнение на целите и мерките, заложи в Националния план за действие за енергията от възобновяеми източници, включват в ежегодните инвестиционни и ремонтни програми средства за развитие на мрежите, свързани с присъединяването, преноса и разпределението на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници.

Дейността на електроразпределителните дружества представлява естествен монопол върху електроразпределението по силата на чл. 43, ал. 2, т. 1 от ЗЕ, съгласно който за една обособена територия се издава само една лицензия за разпределяне на електрическа енергия, поради което подлежи на административно регулиране от страна на КЕВР. Целта е да бъдат защитени интересите на потребителите и да бъде предотвратена опасността от злоупотреба с господстващо положение.

По гореизложените съображения съдът намира, че КЕВР е постановила незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, а с оглед характера на спора – преписката следва да бъде върната на КЕВР за постановяване на решение в съответствие с гореизложените мотиви.

При този изход на спора е основателна претенцията на жалбоподателя за разноси в размер на 2336.36 лв., като намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение в размер на 300 лв.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. Д. С. Решение № Ж-475/02.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне, съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране, да заплати на Т. Д. С. разноси в размер на в размер на 2336.36 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: